Pregaria.cat

Entrada

Cara de pomes agres

Per pregaria.cat el dc., 11/12/2002 - 09:00

Anàvem tots al metro bastant apretats. Era hora punta. Ni tan sols podies obrir el diari. Vas començar a mirar les cares de la gent de manera discreta. I la veritat és que un tant per cent bastant elevat, entre un 40 i un 65%, feien cara de "pomes agres".

Si la cara és el mirall de l'ànima, aquella massa de persones estava bastant desanimada. Cansaments, dubtes, pors ocultes, frustracions, monotonia, escalades professionals, soledats.... ves a saber!. Cadascú amb el seu "rotllo". Dominava un ambient proper a certa depressió col·lectiva.

Oh! Si poguès escoltar algú que realment li fes falta! Però resulta impossible, seria impertinent i àdhuc amb possibilitat de males interpretacions. "Però, què busqués? qui t'ha demanat res? No seràs d'una secta?"

Ha estat aleshores que has girat el teu esguard cap a dins, direcció al fons de tu mateix. I, t'has trobat amb l'esguard d'Ell. Silenci, complicitat. Has entès que Ell també mirava a la gent, amb simpatia. Calladament.... i ho feia per els teus ulls.

(Ampliació : Mateu 9, 36-38)

- En veure la multituds s'en compadí.
- La collita és abundant però els segadors són pocs.
- Pregueu a l'amo dels sembrats
- Que hi enviï mes segadors.